

Anděl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Balada o kornetovi a dívce

1. ^{Emi} Ve ^Dsvitu ^{Ami} loučí ^{Emi} stín se stínu ^{Emi} leká,
nad ^Dhradní ^{Emi} dvůr ^{Emi} mrak ^{Emi} tiše ^{Emi} vplul,
když ^Ddívky ^{Ami} pláčou, ^{Emi} muže ^{Emi} válka ^{Emi} čeká,
^{Ami} noci ^H zbývá ^{Emi} jen ^{Emi} půl.
2. Za chvíli ^{Emi} svítá a tam v jedné z věží
Kornet se ^{Emi} loučí s ^{Emi} dívkou ^{Emi} svou,
znavení ^{Emi} láskou v ^{Emi} loži ^{Emi} bílém ^{Emi} leží,
nežná ^{Emi} slůvka ^{Emi} zní ^{Emi} tmou.
- R. ^{Emi} Tady ^A to ^A jsou ^A tvé ^A vlásky ^A plavé,
^{Emi} tady ^D to ^D tvá ^D je ^D něžná ^D tvář,
^{Emi} tady ^A to ^A jsou ^A tvé ^A dlaně ^A hravé
^C ani ^D nedýcháš ^D (proč ^D už ^D nedýcháš).
^{Dmi} Tak ^A tady ^A spí ^A tvé ^A tělo ^A krásné,
^{Emi} dívčinka ^D pláče ^D potají,
^{Emi} hej ^A kornete ^A vztávej, ^A ráno ^A časné,
^C kde ^D se ^{Emi} oči ^{Emi} tvé ^{Emi} toulají.
3. Bitva už končí, pouze Kornet chybí,
zmámený ^{Emi} láskou ^{Emi} tvrdě ^{Emi} spal,
nad ^{Emi} hrobem ^{Emi} zběhů, ^{Emi} tam ^{Emi} se ^{Emi} smrti ^{Emi} líbí,
povel ^{Emi} dává ^{Emi} - ^{Emi} pal!

R.

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,
na polích místo bavlny teď rostou buráky.
A v dáli u silnice vidím z Jihu vojáky,
jak flákaj' se tam s kvérem a louskaj buráky.

R: Hej hou, hej hou nač chodit do války,
je lepší seděl doma a louskat buráky.
Hej hou, hej hou nač chodit do války,
je lepší sedět doma a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle a volá Yankyové jdou,
však mužstvo v trávě leží, že dál už nemohou.
Plukovník se v sedle otočí a koukne do dálky
a vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit.
Až se tě doma zeptaj': "Hrdino, cos dělal za války?"
No flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dokud se zpívá, ještě se neumřelo

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, tůká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčinky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítli na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi jste tam?
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Divoké koně

1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Ami Dmi Ami C Dmi Ami
Dmi Ami Dmi Ami Ddim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kuň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
- Já viděl divoké koně ...

Dej mi víc své lásky

Em **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů aú,
Em **D H7**
co podporujou hloupou náladu aú,
Em
hodit klíče do kanálu,
A **Am**
sjet po zadku holou skálu,
Em **H7** **Em D7**
v noci chodit strašit do hradu.

G **H7**
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
Em **C** **G** **D7**
má drahá dej mi víc své lásky aú,
G **H7**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Em **C** **G** **H7**
já chci jen pohladit tvé vlásy aú.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky
s citem pro věc, jako vždycky,
vyrábím tu hradní záhadu.

R:

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aú, aú, aú, aú.

Dál, dál, dál

1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
horečkou tě nohy povedou,
nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
dál, dál, dál tou řekou mámení,
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

Dajána

- C**   **Ami**   **F**   **G**
1. Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
C   **Ami**   **F**   **G**
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít.
C   **Ami**   **F**   **G**
přece ta zem dívku má, je smutná a je sama,
C **Ami** **F**   **G**   **C** **Ami** **F** **G**
krásné jméno má Dajána.
2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná,bláhová Dajána.
4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Elektrický valčík

Ami **E7**
1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou, **Ami**
F **Ami**
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F **E7**
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R:

A **E7** **Edim** **E7**
Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud
A **Adim** **A**
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A7 D E C#mi F#mi Hmi E7 A
střídavý, střídavý, zkratka elektrický proud.

Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:

okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Rec:

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic
nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

Morituri te salutant

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
G Ami D7 G
a šedé šmouhy kreslí do valsů
Ami D G H
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi D Emi D Emi D(-)
a pírká touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi D7
seržante! Mávnou, a budem zasvědčení!
Emi D Emi D Emi H7(-)
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál, zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

Milenci v texaskách

- C* *Ami F* *Ami G*
1. Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let
C *Ami F* *C Bb C*
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,
F *Emi Dmi* *D7 G F F# G*
ten svět v nich ale viděl pásy, a jak by mohl nevidět,
C *Ami F* *Ami G*
vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,
tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati
kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
F *Ami F* *Ami*
kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí ...

Marnivá sestřenice

- A** **E**
1. Měla vlasy samou loknu, já, jeje,
ráno přistoupila k oknu, já jeje,
A **A7** **D** **Dmi**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
A **F#** **H** **E7** **A**
a na nic víc nemyslela, já, já, je.
2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje,
nesuší si vlasy fénem nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem já...
3. Jednou vlasy sežehla si já, jeje,
tím pádem je konec krásy já, jeje,
když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu já...
4. O vlasy už nestará se já, jeje,
a diví se světa kráse já, jeje,
vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci
a to za to stojí přeci já...

Kladivo

G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
C D G Hmi C D G Hmi
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
G Emi
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
C G C G
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
C G D G Hmi C D G Hmi C D
ó, to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
(G Ami G)
ó, to bych si tak přál. :]

Když mě brali za vojáka

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkap se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskanejch plesů
jdem zpátky do lesů za nějakej čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
R:

Honolulu

1.   *A*   *D*   *E D*
1. Letecká linka do ráje
      A   *D*   *E*
   k ostrovům slunné Havaje
      A   *D*   *E*
   nabrala kurs vlastní osy,
      D   *E*   *A*
   tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají,
   banány z palem padají,
   na runway Boeing dosedá
   a slunce pálí, to se má.

E   *D*   *A*
R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
      E   *D*   *A*
   whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,
                                  E   *D*   *A*
   reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.

3. Mulatka záda natřela,
   paprsky pustím do těla,
   žraloci lidi nežerou,
   hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Černoch, co dělá zmrzlinu,
   zdarma ji dává každému,
   vše už je v ceně letenky,
   co neplatí pro manželky.

R:

5. Všichni tu tančí reagge styl,
   ani jsem kolu nedopil,
   tři holky plavky stáhly mi,
   třely mě nadry velkými.

6. Tu náhle signál budíku,
   vytáh' mě z pláže rovníku,
   městskou dopravou za kačku
   jedu vorazit štípačku.

R:

Holubí dům

Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
1. Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
G Fmaj7 Emi7 Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zaléтал ke krovům,
Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Ami A7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj vroubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R:
Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
stával v údolí mém starý dům ...

Grónská písnička

- D* *Emi* *A7* *D*
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D *Emi* *A7* *D*
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi *G* *D*
[: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi *A7* *D*
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Franky dlouhán

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každej zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
on ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Růže z Texasu

1. Jedu vám takhle stezkou dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít,
má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch holek k světu, ale tahle hraje prim.

R: Nač si kazit smysl pro krásu, at' s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou,
at' máš třeba kolták u pasu, at' si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, je sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým,
tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R: Nač si kazit smysl.....

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul,
když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Nač si kazit smysl.....

4. Od těch dob svý stáda koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít,
když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak vždycky v duchu hladím tu růži voňavou.

R: Nač si kazit smysl.....

Růže z papíru

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třestí, asi tě mám rád.
Stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit
studenou sprchu měl bych si dát.

R: Na pouti jsem ti vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Růže kvetou dál

1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

R: [: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá. :]

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.

R:

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R:

Rovnou

1. Tak už jsem ti teda fouk',
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.

R:

Rodné údolí

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Řekni, kde ty kytky jsou

1. *C* *Ami* *F* *G*
Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C *Ami* *Dmi* *G*
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C *Ami* *D7* *G*
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F *C* *Dmi* *G* *C*
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- 5.=1.

Píseň o ženách

F C F C F C F C
R: Svobodná, provdaná, ovdovělá, rozvedená,
F C F C F C F C F C
černovlasá, hnědovlasá, prostovlasá, prostě žena,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A
Pokorná, Novotná, Michnová, Nováková
Gmi C F C F C C F C
ráda má, ráda má, ráda má, ráda má tahleta mužova slova:

F C F C F C F C F C
1. Miluju tě, miluju tě, miluju tě, rád tě mám
F C F C F C F C F C
a necháš-li mě, necháš-li mě, tak si něco udělám,
Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi A
já nebudu žít, nebudu žít, fakt, nebudu žít
Gmi C F C F C C F
a vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si kyanid

R:

2. Nakoupím ti, navařím ti, vysaju ti, vyperu ti,
sám od sebe, jak mi srdce velí, jak mě láska nutí,
čti si 100+1 nebo na televizi se dívej,
ty moje malá, utahaná, unavená, uvláčená, lehni si a odpočívej

R:

3. Dva tisíce, tři tisíce, dva tisíce, tři tisíce,
na zálohu bylo málo, na výplatu bude více,
tož kup si něco na sebe, Marto, kup si něco na sebe,
já vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám
jen na tebe.

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani poutovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Otázky

1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední
jak dlouho budu zpívat a hrát
kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést
nebo už myslet mám na návrat

R1: Posečkej lásko má okamžik,
vždyť svět je veliký otazník
pořád se jenom ptáš a odpovědi tý se nedočkáš

R2: Já jen vím v zimě strom nekvete,
v lete sníh nepadá, v noci je tma
rád tě mám,
jen - neptej se proč, nevím sám

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích
kolik jen váží bolest člověčí
proč je zlato drahý kov
a proč je tolik prázdných slov
proč chce každý být největší.

R1:

R2: Já jen vím řeky proud musí dál,
v žilách krev penivá, kdo jí tam dal
rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám

3. Kolik je slunci let ,milión nebo pět,
myslíš, že zítra ráno vyjde zas
kolik je ulic ,měst, proč umí kytky kvést,
proč nikdo neslyší můj hlas

Obluda

Ami

1. JÓ, dvěstě nás tam bylo na brize do Číny
C E
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F G C E
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami C G
křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,
C F C F
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
C F C F
chytte tu vobludu, sežere palubu,
C F C E Ami
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěstě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

R:

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

R:

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

R:

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

Ami

R: + ach, ich, och, ach ...

Nezacházej, slunce

- G* *Ami*
1. Nezacházej, slunce, nezecházej ještě,
D *C* *D*
já mám potěšení na dalekej cestě,
G *Hmi Emi G* *Ami* *D* *G*
já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly,
[: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

Nevidomá dívka

C Dm C Dm
1. V zahradě za cihlovou zídkou
C Dm C Dm
popsanou v slavných výročích
C Dm E Am
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G E
děvčátko s páskou na očích.
Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

Am Dm
R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Am G7 Dm G7 E7
tu nevidomou dívku, prosím vás, nechte ji si hrát,
Dm Am
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F G E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

R.

3. rec > V zahradě za cihlovou zídkou
> popsanou v slavných výročích
> sedává na podzim na trávě před besídkou
> děvčátko s páskou na očích.

Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.

R.

Není nutno

- A* *Hmi*
1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
E7 *A E(-)*
hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
F#mi A F#mi A
- *: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
F#mi A F#mi D E
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.
- 3.=1.
4.=1.

Náměšť

1. [^C: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]
[^C: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
^{C G C} - usměvavé tváře. :]
2. [^C: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]
[^C: co je nejpevnější, co je nejpevnější -
^{C G C} - ta člověčí víra. :]
3. [^C: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]
[^C: co je nejpustější, co je nejpustější -
^{C G C} - žít život bez lásky. :]
4. [^C: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]
[^C: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
^{C G C} - pravdomluvné slovo. :]
5. [^C: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]
[^C: co je však největší, co je však největší -
^{C G C} - ta lidská svoboda. :]

Zítř ráno v pět

1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, má láska, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a pak líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš práť
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
prosím nezapomeň a žij ...

Zatanči

- Emi G D Emi*
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

- Emi G D Emi*
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

Vlajka

1. Vše tone v snách a život kolem ztich',
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vyтуší.

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí,
vlád bude zas, až mládí čas
opustí nás.

2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvíl těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R:

Vítr to ví (míle)

G C G E mi
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
G C D
jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou třísnili šat?

C D G E mi
Ref: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
C D G
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

Ref:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

Ref:

Veličenstvo kat

Dmi C Dmi A7

- Dmi C Dmi
1. V ponůrém osvětlení gotického sálu
F Gmi A
kupčící vyděšení hledí do misálů
Dmi B C Dmi C
a houfec mordýřů si žádá požehnání
Gmi Dmi A7 Dmi
vždyť prvním z rytířů je veličenstvo Kat
Gmi Dmi A7 Dmi
vždyť prvním z rytířů je veličenstvo Kat

Kněz - Dábel co mší slouží z oprátkym má štólu
pod fialovou komží láhev vitriolu
pach síry z hmoždířů se válí k rudé kápi
prvního z rytířů hle - veličenstvo Kat

- F C B C
R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou
F c B C7
z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou
Gmi Dmi Gmi A7
v kraji sídlí hejno krkavčí lidu vládne Mistr Popravčí

2. Král klečí pře Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem Radu Moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá
vždyť prvním z rytířů je veličenstvo Kat

- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou
děti mají rády kornouty se zmrzlinou
soudcové se na ně zlobili zmrzlináře dětem zabili

3. Byl hrozný tento stát když musel jsi se dívat
jak zakázali psát a zakázali zpívat
a bylo jim to málo poručili dětem
modlit se jak si přálo veličenstvo Kat

S úšklebkem Dábel viděl pro každého podíl
syn otce nenáviděl bratr bratru škodil
jen motýl Smrtihlav se nad tou zemí vznáší
kde v kruhu tupých hlav dlí - veličenstvo Kat

Ved' mě dál, cesto má

G *Emi*
1. Někde v dálce cesty končí,
D *C* *G*
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D *C* *G*
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G *D* *Emi* *C*
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G *D* *C* *G*
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi *D* *G*
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C *G* *D*
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi *F*
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C *G* *D* *D7*
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

G *D* *G*
R: + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Tři kříže

Dmi C Ami Dmi C Dm
1. Dávám sbohem břehům prokletejm, který v drápech má dábel sá
C Ami Dmi C Dmi
Bílou přídí šalupa "My grave" míří k útesům, který znám.

F C Ami Dmi C Dmi
R: Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal.
F C Ami Dmi C Dm
Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačka jen
Chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce kámen a
jméno Stan

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když
jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty
král.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvou
život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek:

Rec.

Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy
Bůh odpustí.

R:

Tisíc mil

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl,
a můj kuň a já jsme cestou znavení.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílejší dům, to malý bílý stave-ní.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej m snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R1:

4. Koušek dál a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy čnít k nebesům.

R2: +

jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

Tak už mi má holka mává

1. Posledních pár minut zbejvá jen,
máš teplou dlaň, už se stmívá,
těžký je říct, že se končí den,
vlak poslední vagón mívá.

R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
život jde dál, to se stává, já to vím,
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
můj vlak se do tmy teď řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R:

Stánky

- D** **G**
1. U stánků na levnou krásu
D **Gm**
postávají' a smějou se času,
D **A7** **D**
s cigaretou a s holčkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- G** **A7**
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D **Gmi**
tak málo je, málo je lásky,
D **A7** **D**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
postávají', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
- R:
R:

Slavíci z Madridu

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami*
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- Dmi Ami*
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Sbohem, galánečko

1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mi k pití,
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mi k pití.
2. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
3. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]
4. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mi v džbánu. :]

David a Goliáš

C Ami F G7 C Ami F G7
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.

C A Dmi G7 C H7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.

Emi A H7 Emi A H7
Obr do pídimužika mydlí, domnívaje se, že vyhraje.

G Emi Ami D7 G G7
Klidně sedme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.

C Dmi G7 C Dmi G7
Samuelova kniha nám povídá, jak na žida přišla veliká bída,

C Ami F Fmi
jak ti bídní Filištínci válku vést nebyli líní.

C A#7 G7 C Dmi G7
Až potkali Davida. David šel do války volky, nevolky,

C Dmi G7
z velké dálky nesl bratrům homolky.

C Ami
V pochodu se cvičil v hodů,

F Fmi C G7 C
dal si pro strýčka Příhodu tři šutry do tobolky.

A# C D7
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!

G7 E7 Dmi7 G7
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.

C Dmi G
Když mu ale obr plivnul do očí,

C Dmi G7
David se otočí, prakem zatočí.

C Ami F Fmi
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž.

C D7 G7 C
A jakej byl Go - li - áš.

Boty proti lásce

F7

1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
a to něco, to prý láska je.

Bb7

Já však nechci žádnou lásku v domě,

F7

přináší jen žal a výdaje.

Ab

F

Ab

F

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

Ab

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.
Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

Když jde malý bobr spát

1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád.
Postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
jenom bobře nespadni, jenom nespadni.
- R. Prosím Vás buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři.
Raději hned po dobrém následujte za bobrem.
2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
dobrá jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád.
Pije mléko glo, glo, glo, glo, glo, glo, glo, glo, glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo, glo, glo.
- R. Prosím Vás .....
3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád.
Vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy dup
a už spinká jako dub, spinká jako dub.
- R. Prosím Vás buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní.
Stejně Jarda, jako Jan, pochodujte do hajan.
4. = 1.
R.

Batalion

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G Ami Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G Ami Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Vyhnání z ráje

- Ami* *D* *G*
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami *D* *G*
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami *D* *G* *Emi*
Marky vzaly zase slunce pod svou ochranu,
Ami *D* *G* *D7*
jen ty milá nejdeš, kdypak já tě dostanu.
- G* *Emi*
R. Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami *C* *D7*
kde není už místa, prej něco se chystá.
G *Emi*
Z ráje, z nablejskanejch plesů,
Ami *G* *D7*
jdem zpátky do lesů, za nějakej čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice "Do nebe",
málo jsi se snažil, málo jsi šel do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nesluší,
i pes, který chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R. Z ráje, ...
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskám na druhou.
Zabalíme všechny, co si dáváj rande za branou,
v ráji není místo, možná v pekle se nás zastanou.
- R. Z ráje, ...

To ta Heľpa

Dmi G Dmi G
1. To ta Heľpa, to ta Heľpa,
Dmi A7 Dmi
to je pekné mesto.
Dmi G Dmi G
A v tej Heľpe a v tej Heľpe
Dmi A7 Dmi
švarných chlapcov je sto.

Bb C7 F
R. [: Koho je sto, toho je sto,
C F A7
nie po mojej voli.
Dmi G Dmi G
Len za jedným len za jedným,
Dmi A7 Dmi
srdiečko ma boli. :]

2. Za Janíčkom, za Palíčkom,
krok by nėspravila.
Za Ďuríčkom, za Mišičkom
Dunaj preskočila.

R. [: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj,
aj to širé pole.
Len za jedným, len za jedným,
počešenie moje. :]

Hlídač krav

- C**
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši,
dobře se uč a jez vtipnou kaši,
F **G7** **C**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takovej doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
ja jim na to ale řek, chci být hlídačem krav.
- G7** **C**
R. Já chci: Mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F **G7** **C**
od rána po celý den zpívat si jen.
G7 **(C,F,G7,C)**
Zpívat si: pam pam pam ...
3. K vánocům mi kupovali hromadu knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedověděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R. Já chci ...
5. Dnes už jsem starší, vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem, a rukama za hlavou,
koukám nahoru, na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
- R. Já chci ...
(D,G,A7,D) **(E,A,H7,E)**
pam pam pam

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotný na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimmici.

Rosa na kolejích

C *F6* *F#6* *G6* *C*
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 *F#6* *G6* *C*
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 *G6* *Ami* *Cdim*
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 *F#6* *G6* *C*
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 *G6* *F6* *C*
R: Tak do toho šlápni, at' vidíš kousek světa,
F6 *G6* *F6* *C*
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 *G6* *F6* *C*
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 *F#6* *G6* *F#6* *F6* *C*
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 *F#6* *G6* *F6* *F#6* *C*
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C *F6* *F#6* *G6* *F6* *F#6* *C*
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Mám jednu ruku dlouhou

E C#mi G#mi F#mi
Najdem si místo kde se dobře kouří
E C#mi G#mi F#mi
kde horké slunce do nápojů nepíchá
H H7 E A
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H A H
okolo nás a říká

E C#mi G#mi F#mi
Můžeme zkusit co nám nejlíp zachutná
E C#mi G#mi F#mi
a klidně se dívat jestli někdo nejde
H H7 E A
někdo kdo ví, že už tady sedíme
H A H7
a řekne nazdar kluci

E C#mi A E
[: Mám jednu ruku dlouhou :]

A F#mi C#mi Hmi
Posaď se k nám, necháme tě vymluvit
A F#mi C#mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A F#mi C#mi Hmi
tam na tom místě, kde se dobře není

A F#mi D A
[: Na nananana ná ná :] 6x

Ami D A
na nananana na nananana na nananana ná ná

A F#mi D A
[: Mám jednu ruku dlouhou :] 8x

Strč prst skrz krk

R: "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
bude z tebe zpěvák velikej, Pájo.

1. Na cvičišti čtyři svišti piští,
na cvičišti čtyři svišti piští,
na cvičišti čtyři svišti piští,
těším se na lekci příští, ach jo.

R:

2. Dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.

R:

3. Jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
smrtný pot ze mě leje, votři mě.

R:

4. Teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
hlasivky se mi už naply, ach jo.

R:

Strom

- Ami* *G*
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami *G*
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F *G* *Ami*
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F *G* *E*
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

- A*
R: A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
a koukal do polí, a koukal do polí,
D *E*
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
A *F#mi* *D* *Dmi*
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A *E* *A*
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

R:

Montgomery

1. Děšť ti, holka, slepil vlasy,
z tvejch očí zbyl prázdnej kruh,
kde je zbytek z tvojí krásy,
to ví dneska jenom Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
děšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětskejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť slepil vlasy jak jíl.

R:

4. Děšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
Lásku měl rád, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Den je krásný

C7 F7 Bb C7 F7 Bb
Den je krásný, den je krásný, den je krásný s tebou.
D7 G Emi Ami D7
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami D7 G
i v lednu je jak v máji s tebou,
Emi Cmi7 F7
s tebou, s tebou, s tebou.

Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná s tebou.
Když dva jsou jako jeden, tu v máj se změní v leden,
tu v máj se změní leden s tebou,
s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

D7 G Emi Ami D7
Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami D7 G
i v lednu je jak v máji s tebou,
Emi Cmi7 F7
s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

Slzy tvý mámy

Ami G Emi Ami Ami G Emi Ami

Ami Dmi

1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
G C
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
Ami A7 Dmi
z cigaret je modrej dým, hraje magneták,
Ami G Ami G Ami
G
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.

2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes už možná nevíš sám, proč tě tenkrát páлил svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu třás'. :]

A G

- R: Když tě našel noční hlídač,
F C
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
F C
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,
F C Emi Ami E7
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jinak.

Ami G Emi Ami

- *: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
F G C
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
Ami Dmi
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
Ami Emi
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
Ami
ty oči pláčou dál.

3. Když jsi vyšel ven ze žalářních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
poctivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklíb' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]

- R: I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejevá,

když hledáš vinu vždycky jenom v druhéjch.

*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
vrat' jí ty touhy zborcený, at' pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...

Spatřil jsem kometu

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,

o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Pijte vodu

R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
          G   C
          pijte vodu a nepijte rum! :]

1. Jeden smutný ajznboňák
          G   C
          pil na pátém nástupišti ajrkoňak,
          C
          huba se mu slepila
                  G   C
          a diesellokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů
          pijou becherovku přímo ze džberů,
          proto všichni Plíhali a Becheři
          mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodku značky Gorbačov
          a potom povedal som všeličo a volačo,
          vyfásol som za to tri roky,
          teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jestes my chlopci z Warszawy,
          chodime pociagem za robotou do Ostravy,
          štery litry vodky i mnuzstvo piv,
          bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe
          ztrapnila se převelice,
          vypila na ex rum,
          poblila jim Bílý dům.

R:

Hráz

1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
svý ahoj jí dáš a zas je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a zas je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráze je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ní ...

Lilie

- Dmi* *A* *Dmi*
1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíci,
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
F *C*
[: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi *Bb* *A*
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi *Bb A* *Dmi*
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[: polnice břeškné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :
3. Dozrály trnky, zvony zní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli na jílcí meče,
[: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
a z dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]

Zlatokop Tom

- D*
1. Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
Ddim A7
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
D
tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.
G D E
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit
A7 D
a pilu, mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
A7 D
a jel zlato vyhledat.
- E*
R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
A7 D G D
vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
G D
Bez tebe zlato nic není,
E A7
jen ty jsi to moje (potě potě) potěšení,
D
zkrátka (a dobře)
E A7 D
ty jsi to moje zlato, zlato, zlatíčko. (kočičí)
2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
neznal jak vypadá. A jak dlouho kopal,
tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky,
brandy v báru a za poslední nuget svý holce
koupil puget a pak jí zazpíval:
- R. Ty jsi to moje zlato, ...

Niagára

1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,

na svou první lásku vzpomíná.

Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,

až jim půlnoc spadla do klína.

R. Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,

/:komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci:/

2. Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,

/:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:/

R.

3. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.

R.

Nadějí, láskou i vírou

R: Nadějí, ^F láskou i vírou,
^{Gmi7 C7 F}
nadějí, láskou i vírou,
^{Dmi C7 F F7 Bb G7}
nadějí, láskou i vírou
^{F Dmi G7 C7 F}
se píseň může stát.

^F
1. Já když bejval ještě dítě,
^{Gmi7 C7 F}
táta řek': "Čas naučí tě,
^{Dmi C7 F F7 Bb G7}
že naději máš vždycky, dítě,
V
a to bys měl snad znát."

R:

2. Dnes tvým krokům kámen brání,
píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojď na cestu se dát.

R:

3. Vím, že láska neumírá
tomu, kdo ji neodpírá,
vím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

R:

4. Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,
ten může s námi hrát.

R:

5. Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

R:

Pampelišky

1. Hora skrývá slunce pod klobouk, z oblaků do pampelišek fouk
A7 D D7 G A
Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
Gmi D A D
snad až k tobě, moje drahá, dolétnou.
2. Z oblaků až k tobě doletí, podle nich budeš mít děti tři.
Ty budou krásné tak, jako jsi ty, dobrou noc,
má drahá, tak už spi.
3. Kouzelná je řeka na horách, po ní plul jsem jako v mátohách
Tys byla krásná, první láska má, mně se zdá,
že se na mě z nebe usmíváš.
4. Tichá píseň nese se nocí, ostrejch hochů toulavejch srdcí.
Umlkla banja, ztichly kytary, sbohem buď,
mé krásné děvče z Montany.
5. Tam v kolíbce malý hošík spí, přemýšlím, o čem tak asi sní.
Zdědil mou hůl a tornu toulavou, půjde tam,
kde pampelišky zlaté jsou.

Velrybářská výprava

G *C* *D* *G*
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
Emi *Ami* *D7* *G*
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
G *C* *D* *G*
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Emi *Ami* *D7* *G*
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

G *C* *D* *G*
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Emi *Ami* *D7* *G*
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Sbohem, lásko

1. At' bylo mně i jí tak šestnáct let,
zeleným údolím jsem si ji ved',
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
když na řasách slzu má velkou jako hrách.

R: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere-ten neklid, co ho tah
z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou
spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal
jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, j
prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt

R:

Růžička

1. *F* Krásná růže v sadu kvetla *C*
u besídky ve chvoji,
F ta mé milé hlavu spletla, *C*
F *Dmi* *G7* *C*
F *C* *F* *C* *F* *C*
chtěla ji mít v pokoji,
F *Dmi* *G7* *C*
ta mé milé hlavu spletla,
Bb *F* *Dmi* *C* *F*
chtěla ji mít v pokoji.
2. Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytnou, tak budu bit.
3. Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zatukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář jí růži dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.
4. Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala jí do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala jí, ach, do vody.

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blizzard

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probívám, z láhve brandy popívám,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíží je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Tulácké blues

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezcí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Bedna od whisky

Am C Am E
1. Dneska už mě fóry nák nejdou přes pysky,
Am C Am E Am
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
Am C Am E
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Am C Am E A
tu kravatu co nosím, mi navlík soudce Linč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
D E A
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
D E A Am
tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku ti vostane jen dirka mrňavá.
Jenom dirka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

Černý muž (John Brown)

- G* *G7*
1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
C *G*
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Em
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Am *D* *G*
kapitán John Brown to zřel.

R: [: Glory, glory haleluja :] 3x
[: kapitán John Brown to zřel :]

2. Sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody tam zdvih.
3. V čele věrných město Harpes Fewry jal,
právo vítězství i čest.
4. Hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.
5. Zvony v Charlestonu v dáli temně zní,
poslední to Johnův den.
6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.

Jupí čerte (Zatracenej život)

1. To bylo v Dakotě o vejplatě,
whisky jsem tam pašoval,
a že jsem byl sám jak ten kůl v plotě,
s holkou jsem tam špásoval.

Šel jsem s ní nocí jak vede stezka,
okolo Červenejch skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.

R: Povídám: „Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
udělal přemet a jako tur řval,
do dále upaloval.“

2. To bylo v Dawsonu, tam v saloonu,
a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával,

Zatracenej život čert by ho spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mne stál.

R:

3. Jó, rychle odplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

[: Povídá, jupí čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jak tur jsem řval,
do dále upaloval :].

Na věky tu přece nejsi

C *Ami*

R: Navěky tu přece nejsi,
Dmi *G7*
navěky tu přece nejsi,
Dmi *G7*
navěky tu přece nejsi,
C
navěky tu přece nejsi!

1. Každý ráno po burčáku
tradiční mám snídani,
snídám tři okurky v láku,
třesou se mi na dlani.

Tak si říkám proč to piješ,
když ti to tak nesvědčí,
jenže večer kamarádi,
ti mě zase přesvědčí.

R:

2. Vždycky když jsem na Moravě,
sud' mě kdo jsi bez viny,
přísahám Bůh, že chci žít zdravě,
odnesou to ledviny.

Když vypiju čtyři decky,
všechno kolem zružoví,
objímal bych lidi všcky,
pak mě múza osloví.

Říká, ale klidně dej si,
na věky tu přece nejsi...

3. Až spočinou moje kosti,
na hřbitůvečku malém,
neztratěj ze souvislosti,
zpívejte si z Plíhalem.

Nejkrásnější bude G-6,
život fretka běží dál,
dvojhlas s andělem na kúru,
Nohavica zazpíval.

R:

4. Trocha té melancholie,
čas od času neškodí,
pravověrní optimisté,
ti už se dnes nerodí.

Až se znovu narodíme,
třeba za tisíce let,
jenom, prosím, vyberme si,
někde jinde jinej svět.

R:

Stará Archa

G D *D7 G*
R: [: Já mám kocábku náram, náram, náram,
D7 G
kocábku náram, náramnou, :]

G
Archa má cíl, archa má směr,
D G
plaví se k Araratu na sever.

[: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou, :]

G
1. Pršelo a blýskalo se sedm neděl,
D7 G
kocábku náram, náramnou.
Noe nebyl překvapený, on to věděl,
kocábku náram, náramnou

R:

2. Šem, Ham a Jáfer byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram náramnou.
Kázal jim naložiti ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram náramnou.

R:

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
v tom přilétla holubice snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.
Když přistáli, vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě, že tu starou, dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R:

Tereza (Osamělý město)

1. Ten den co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má,
a stáj že svýho koně nepozná.

R: řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi Terezo, řekla,
že ráda mě máš,
tenkrát, ptal jsem se Terezo,
kolik mi polibků dáš.
Naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát,
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut,
zaznívá odněkud něžnej tón flaut.
A v závějích starýho papíru,
válej se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám,
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí,
a osamělý město mlčí.

R:

Zlaté střevíčky

D

1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata,

A7

když je mám, připadám si hrozně bohatá.

Ty si vezmu jen v onen slavný den,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

Bílé šaty celé z hedvábí

ty naráz všechny lidi kolem přivábí.

Budu v onen den zářit tobě jen,

až si sednem do kočáru ty a já.

R: Ach, jsou samé zlato,

Emí

ach, ty stojí za to,

A7

zlaté střevíčky na nohou,

D

ty tolik krásné jsou.

Jak se pěkně třpytí,

Emí

jak se zlatem svítí,

A7

když ty střevíčky pěkně jdou

D

tou zlatou uličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.

V onen slavný den bude nalezen,

až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben

budou krásní v těch černých šatech

v onen den. Ale nejvíce zlaté střevíce,

až si sednem do kočáru ty a já.

R:

3. Potom řeknu: "Sbohem, děti musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svít."

Sen je vyplněn, přišel onen den,

kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

R:

Hymna TAKu

R: Tjamtadadá...

1. Sláva nám, sláva nám,
my jsme náčí kabrnáci,
sláva nám, sláva nám,
my jsme náčí kosové.
Ve dne spíme, v noci bdíme,
zbytek času sou- a soutěžíme,
sláva nám, sláva nám,
my jsme náčí kosové.

R:

2. Sláva nám, sláva nám,
sláva nám a žížaličkám,
sláva nám, sláva nám,
sláva nám a žížalám.
Žížala je prima zvíře,
když neprší, tak a tak je v díře,
sláva nám, sláva nám,
sláva nám a žížalám.

R:

James Bond

1. Exkluzivní blondýna
je postrachem Londýna,
ve dne spí a v noci střílí,
ovládá celý Picadilly.

R: Noc je temná a dívka je blond,
neomylně jedná James Bond,
odolný proti kulkám, jedům
tajný agent 007.

2. Pozve ji dál do West Endu,
tančí s ní v rytmu Jazz Bandu,
do sklenice nalije whisky
a myslí při tom na otisky.

3. Když situace dovolí,
z kabelky jí vezme pistoli,
přejede očima po jejím těle
a ona sama lehne si mu do postele.

R:

4. Blondýna už tiše spí,
když Bond ještě rozsvítí,
Jazz Band hraje známý melodie,
do bytu vchází policie.

5. Mlha tlumí ozvěnu
dvanácti úderů Big Benu,
blondýna putuje za pevný mříže
a Bond jede na další akci do Paříže.

R:

6. Na město nad Temží
už zase klidně mží,
narkoman kupuje libru koksu,
prostitutka hází penci do juke-boxu.

R:

Trh ve Scarborough

1. Příteli, máš do Scarborough jít,
dobře vím, že půjdeš tam rád,
tam dívku najdi na Market Street,
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
[: jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát. :]

Dobrodružství s bohem Panem

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
tys mne opustil ospalou,
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
s píšťalou někdo sem kráčí.
Hrá náramně krásně a na mě
tíha podivná doléhá,
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
něha a hudba až k pláči
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok - a slušně se uklání.
Jsem rázem zmatená, co to znamená?
Odháním strach a on praví:
"Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh.
Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
jen Pan je pro vás ten pravý."
3. A ráno raníčko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti.
Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči, kam?
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

Krutá válka

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
lásko má, vem mne s sebou - ne, to nesmí být.
2. Můj šál skryje proud vlasů, za pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
Tvůj kapitán už čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká - ne, to nesmí být.
3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí: Tam není strach.
Když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní - ne, to nesmí být.
4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe - tak pojd' lásko má.

Amazonka

Hop trop

1. Byly krásný naše plány,^A
byla jsi můj celej svět,^{C#mi}
^{Hmi} čas je vzal a nechal rány,^A
^{Hmi} starší jsme jen o pár let.^E

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se^A
^{F#7} v řece, která všechno ví,^{Hmi}
stejnou barvu jako měly^A
^{Hmi} tvoje oči džínový.^E

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
^{Hmi} pořád stejná, přísahám.^A

Bonsoir, mademoiselle Paris Olympic

Emi H7 Emi D7 G H
1. Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou
Emi H7 Emi D7 G H7
mám víc než krupiér a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H7 Emi
R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
C D Emi C D Emi
bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2. Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-
Blaire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime,
oh, mon cher".

R:

Chodím po Broadwayi

1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černochoch svoboděn.

R:

Domov na zemi

Spirituál kvintet

D *G* *D*
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A7
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
D *G* *D*
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
G *D* *A7* *D*
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

D *G* *D*
R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
A7
když před kaplí tu zpívám na schodech
D *G* *D*
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
G *D* *A7* *D*
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

3. Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

Jožin z bažin

Ivan Mládek

1. *Ami* Jedu takhle tábořit *E* Škodou 100 na Oravu, *Ami*
spěchám proto, riskuji, *E* projíždím přes Moravu. *Ami*
G7 *C* *G7* *C E*
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Ami *E* *Ami G7*
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

C *G7*
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
C
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
C
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F *C* *G* *C*
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
F *C* *G* *C E*
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb a nemocen
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Toulavej

Vojta Kiďák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
at' vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.

2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.

R: Sobotní ráno mě neuvidí
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.

4. Každěj měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.

6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

Ami *G*
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
Ami *E*
jeden z těch, co rozuměj',
Ami *G* *F E* *Ami*
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej

Tři čuníci

Jarek Nohavica

- C*

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou, *Ami*
Dmi *G*
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi *G*
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - ted!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí
...

Zelené pláně

Spirituál kvintet / T. Gilkyson, R. Dehr, F. Miller

- Ami Dmi Ami E*
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami F C G
znám plno vůní, co dechám je tak rád,
F G C A7
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadáni v tý pláni zelený.
- F G C*
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
Ami F G C
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Nechte zvony znít

Marta Kubišová

1. *C* Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
G naplněnou spoustou divnejch snů,
F C G Ami G v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F G a já prosím: nechte zvony znít.

2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vzpívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít.

Emi Ami
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.

3. Přijde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
a já prosím: nechte zvony znít,

C F G
[: a já prosím: nechte zvony znít. :]

R:

4.=3.

Jaro

Lokálka / Tomáš Linka, Jindřich Štáhlavský

- Ami C G Ami*
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
C G Ami
dva dny a dvě noci stále padal sníh,
C G Ami
náročný to bylo v těch dobách ledových.
C G
Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
Dmi G
a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
C G
každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
Dmi G Ami
a na jízdni řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
"Můj čuník v chlívků leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí."
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gummy, auták moc nesedí, tak neriskuj!"
3. Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
nevším' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespatriilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu
měl.
4. Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na novej huberták,
pokuta za gummy mě vyšla na pět set

a zbrusu novou sámošku stavím v akci "Z", a čuník zdech'.

Ami   *C*   *G*   *Ami*
*: Někdy dobrá vůle zkratka nestačí ...

Bodláky ve vlasech

Nezmaři / Miki Ryvola

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhej je Chtít.

3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.

4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví

C   *D*   *G D7*
na tichou poštu si hrát.

G   *Emi Ami D*
*: Zelený, voňavý ...

G   *Emi Ami D*
Prstýnky voňavý ...

G   *Emi Ami D G Emi Ami D*
Z trávy zelený ...

Lachtani

Jarek Nohavica

R: [: Lach, lach, lach, lach. :]

1. Jedna lachtaní rodina
rozhodla se, že si vyjde do kina,
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
a teâ u kina Vesmír lachtají,
lachtaní úspory dali dohromady,
koupili si lístky do první řady,
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

3. Tátu lachtana zlost popadla
a hned i vyskočil ze sedadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R:

4. ^C Tahle ^F lachtaní ^C rodina

^Ami od té doby nechodí už ^G do kina, ^C já.

R: [: Lach, lach, lach, lach, já. :]

Petěrburg

Jarek Nohavica

Ami *F* *E* *Ami*
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F *E* *Am*
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu da

C *Dmi* *E*
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F *D#dim* *H7* *E*
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami *F* *E* *Ami*
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve
spánku. :]

Poutník a dívka

Spirituál kvintet

- A**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
D kráčel krajem poutník, šel sám, **A**
kráčel krajem poutník, kráčel sám, **C# F#mi**
H tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil: **H7** **E4sus E7**
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H **E** **A D A**
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Pochod marodů

Jarek Nohavica

- Dmi F C Bb Dmi*
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F C Bb Dmi
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi Bb Dmi Gmi Bb A
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi F C Bb Dmi
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Dmi F C F
R: Círhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi Dmi A Dmi
tuberkulóza - jó, to je naše!
F C F
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi Dmi A Dmi
paradentóza, no to je paráda!
Gmi Dmi C F
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi Dmi A Dmi
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

R: Zpívati: círhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Povídej

Petr Novák

D 1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
A
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
A *D*
F#mi tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej. *G* *D* *A* *D*

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
neboš' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

A *D* R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát *E* *G* *D*
E *G* *D*
jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
tvou lásku ti oplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej,
povídej.

R:

4.=3.

Soudný den

Spirituál kvintet

Ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti

Emi Ami

v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

3. Stůj, nechod dál, času už je málo,
stůj, nechod dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami

- R: Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Ami

H E

soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Ami

5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Ami E

Ami

jen pouhý sen.

- 6.=1.

Ami

7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,

G

zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,

Ami

F

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:

Ami E

Ami

je soudný den!